

DIGITALE CRIMINALITEIT

- Veel bedrijven hebben een protocol voor internetgebruik dat stamt van de tijd vóór Hyves en Facebook.
- Negatieve dingen die over mensen of bedrijven op internet verschijnen, zijn meestal niet 'uit te gummen'. Zoekmachines als Google slaan veel pagina's op.
- Google gaat onder meer Hyves-gegevens van de zoekers betrekken bij een zoekopdracht. Zo komen resultaten naar boven die dichter bij de zoeker staan.
- Privacy-organisaties maken zich zorgen over dergelijke koppelingen. Google weet steeds meer van gebruikers.

'Ict'ers zijn koning, keizer, admiraal in bedrijf

De leiding van bedrijven heeft vaak zelf geen verstand van computers, en legt z'n lot dus in handen van de ict-afdeling. Die afdeling is zodoende 'koning, keizer, admiraal' binnen een bedrijf, stelt Wilfred van Roij van Com-Connect. „Onderhoud aan de server wordt toevertrouwd aan een slecht betaalde knul van 19 die zo de sluis open kan zetten voor buitenstaanders.”

'Digiboef' zit echt overal

Het Horster bedrijf Com-Connect duikt de laatste maanden steeds vaker op als 'digitale-criminaliteitsdeskundige' in de landelijke media. Wie luistert naar de oprichters, weet dat ook 'boeven' de digitale wereld ontdekt hebben.

door Paul Bots

U heeft geen computer? Dan moet u zich tóch zorgen gaan maken over de digitale wereld. En dan met name de criminele digitale wereld. Want zelfs voor mensen zonder computer is die wereld bedreigend. Hoezo? Wilfred van Roij en Paul de Vlieger van het Horster bedrijf Com-Connect schudden binnen een half uurtje legio voorbeelden uit de mouw. De directeur van een groot bedrijf bijvoorbeeld die zelf helemaal niets op de computer doet. Maar z'n kinderen zijn wel actief op netwerken als MSN en Hyves. Van Roij: „De echte crimineel richt zich op de kinderen van zo'n directeur. Via internet probeert hij informatie te krijgen over de ouders. 'Gaan jullie ook op vakantie? Wanneer? Welke auto rijdt je vader?' In 2006 waren 650 inbraken terug te voeren op informatie die op internet was gekregen.” De internettende kinderen zijn niet het enige gevaar voor de computerloze directeur. Want op internet kan ook iedereen aan de haal gaan met je identiteit. Voor je het weet heb je als directeur met een smetteloze staat van dienst een pagina op hyves of facebook waarmee je reputatie aan diggelen gaat. Een foto die het geheel geloofwaardig moet maken, is snel gevonden. Want er is vast een website waarop de directeur op de foto prijkt terwijl hij een prijs in ontvangst neemt of tijdens een familiebijeenkomst een biertje drinkt met neef of nicht. „Imago- en reputatieschade worden hét issue voor de komende jaren”, is de overtuiging van Van Roy en De Vlieger. De Limburgers startten hun bedrijfje in 2007 in een vochtige kelder, maar zitten anno 2009 met vier vaste en drie freelance personeelsleden in een nette kantoorruimte op het Horster bedrijvenpark. Hoe lang nog? Er zijn al plannen om groter te gaan 'wonen'.

fotomontage mgl

Com-Connect groeit als kool. Alle grote banken en drie ministeries behoren tot de klantenkring. Het Horster bedrijf onderzoekt namens de klant fraude - het is erkend als particulier onderzoeksbureau - en leidt medewerkers op om zélf onderzoek te doen of om ze bewust

Com-Connect groeit snel, met dank aan media

te maken van de gevaren in de internetjungle. De groei van het bedrijf is niet in de laatste plaats te danken aan de aandacht die het krijgt in de media. Landelijk worden Van Roij en De Vlieger regelmatig opgetrommeld als deskundige in tv-uitzendingen over computercriminaliteit. „Veel journalisten hebben bij ons een training gevolgd om beter op internet te kun-

nen zoeken. Zo zijn de contacten snel gelegd.” Wie het heeft over fraude op internet, denkt al snel aan diefstal van creditcardgegevens. Het kan een reputatie breken. Voor je het weet wordt met jouw creditcardnummer in Spanje kinderporno besteld. „Vervolgens valt de Spaanse politie bij de verkoper binnen. Aan de hand van de creditcardgegevens klopt de Nederlandse politie bij jou thuis aan. Je wordt in een politiebusje geladen, en ook je computer nemen ze mee. De hele buurt roddelt meteen: kinderporno. Als het goed is, ben je binnen een paar uur weer thuis, want de politie mag helemaal niet afgaan op alleen de naam- en adresgegevens die bij het creditcardnummer horen. Maar ja. Voor de buurt ben je voortaan altijd die man van de kinderporno.” De creditcard dus niet meer gebruiken op het net? Van Roij lacht. „Ik gebruik 'm heel veel. Maar ik weet ook wat ik moet zeggen als de poli-

tie alleen vanwege de creditcard bij mij aan zou kloppen.” Van Roij kent de spelregels. Hij werkte 25 jaar bij de politie. Digitale criminaliteit begint bij de mens die achter de computer zit. Om dat te bewijzen, gaan De Vlieger en Van Roij soms de confrontatie aan. Zoals die keer dat Van Roij zich 's morgens incognito meldt bij

de balie van een klant waar hij 's middags cursus zou geven. „Ik kom de nieuwe laptop van de directeur bezorgen”, meldt hij. Een doos onder de arm bevat de laptop. De secretaresse weet van niets. Van Roij dringt aan. „Het is zo afgesproken. Ik moet de oude laptop meteen meenemen.” Even later loopt hij met de laptop van de directeur on-

der de arm naar buiten. De doos die hij achterlaat, is leeg. „Bedrijfsgeheimen die in zo'n laptop staan, kunnen tonnen waard zijn. Zeker in deze tijd van kredietcrisis betalen bedrijven graag voor informatie over de concurrent. Als bij een inbraak alleen computers worden gestolen, is het de dieven meestal niet om die computer te doen, maar om de inhoud daarvan. Bedrijven beseffen dat niet”, is de mededeling die Van Roij 's middags bij het bedrijf zal doen als hij de 'gestolen' laptop teruggeeft. De ouderwetse 'babeltruc' werkt dus nog altijd. En niet alleen bij hoogbejaarde vrouwtjes. Terwijl de oplossing zo simpel kan zijn. „Ik geef zo'n secretaresse een schrijfblok. Noteer voortaan de naam en het nummer van het identiteitsbewijs van de bezoeker. En schrijf ook het kenteken van zijn auto op. Zo kun je iemand altijd terugvinden.” Een heel analoge oplossing tegen 'digidiefstal', dat wel.